

En nøjagtig Reciprocitet skal iagttages i Sverrigs og Norges Havne, saa at alle Varer og Handels-Artikler, hvad enten de ere Frembringelser af Sverrigs og Norges eller af ethvert andet Lands jordbund eller Industrie, hvoraf Udførselen fra benævnte Kongerigers Havne i deres egne Fartøier og Baade er lovmæssigen tilladt, skulle ligeledes kunne udføres fra benævnte Havne i danske Fartøier og Baade, uden at være underkastede højere eller andre Afgifter, af hvad Benævnelse det end maatte være, end om Udførselen var skeet i Svenske eller Norske Fartøier.

4. Der skal hverken directe eller indirecte gives noget Fortrin med Hensyn til Afsætningen af Varer i Betragtning af Nationaliteten af det Skib, der er indløbet med sin lovmæssigen tilladte Ladning i en Havn i Danmark eller i Sverrig og Norge, da det er de Høie contraherende Parters Hensigt, at ingensomhelst Forskiel skal finde Sted i denne Henseende mellem deres respective Staters Fartøier og Baade.

5. De tvende Høie contraherende Parters respective Colonier (Dekl. 13 jun. 56), deri fra Danmarks Side indbegreben Grønland (Forb. 18 Marts 1776), [Island og Færøerne,] (Dekl. 13 jun. 56) ere særskilt undtagne fra de Bestemmelser, der indeholdes i de fire forestaaende Artikler, hvilke ikkun skulle være anvendelige paa Kongeriget Danmark, ... paa den ene Side, og paa Kongerigerne Sverrig og Norge paa den anden Side.

6. (Dekl. 25 juni 69. B. Nr. 150 22 Sept. 71. B. Nr. 39 2 Ap. 73. B. Nr. 42 12 Ap. s. A. L. Nr. 37 31 Marts 74 § 4. B. Nr. 95 5 Aug. 79. B. Nr. 116 11 Jun. 04). De Svenske Baade, kaldede: »Fårjemans-Båtar« fra Stæderne Helsingborg, Malmøe og Landscrone, ligesom og de Danske Baade af samme Slags fra Kiøbenhavn og Helsingøer, der gaae mellem de ovennævnte Stæder, skulle fra begge Sider forblive fritagne for alle Havnepenge, og Skibsafgifter. Hvad deres Ladninger angaaer, da skulle disse med Hensyn til Afgifter ved Indgaaende og ved Udgaende behandles efter de almindelige Regler, der ere fastsatte ved nærværende Tractats 2den og 3die Artikel. Den Tilladelse, der ved H. M. Kongen af Sverrig og Norges Rescr. 19 Nov. 1823 er tilstaaet de Danske Baade, kaldede: "Færgebaade", som med Ballast ankomme til Höganæs, til derfra at udføre Steenkul og Porcelain- og Fajance-Jord (eldfasta leror), uden at betale nogensomhelst Af-

gift, bliver vedligeholdt. Derimod skulle de Svenske Baade, der gaae directe fra Höganæs til Danmark, ladede med Steenkul og Porcelain- og Fajance-Jord (eldfasta leror), ligeledes være frie for alle Afgifter af hvilket som helst Slags.

7. De Danske Fartøier og Baade, ligesom og de Svenske og Norske Fartøier og Baade, skulle ikke kunne nyde godt af de Friheder og Fordele, som nærværende Tractat tilstaaer dem, uden forsaavidt som de ere forsynede med de Papirer og Certificater, der ifølge de fra begge Sider bestaaende Anordninger fordrer for at bevise deres Drægtighed og Nationalitet.

8. Nærværende Tractat skal forblive i Kraft i ti Aar, at regne fra 1 jan. 1827, og endog efter dette Tidsrum, med mindre den ene eller den anden af de Høie contraherende Parter derefter udtrykkelig erklærer sin Hensigt at lade dens Virkning ophøre. I dette Tilfælde skal den endnu vedblive at være forbindende indtil Udløbet af de tolv Maaneder, der følge paa den officielle Anmeldelse, som af den ene af de tvende Magter er givet den anden om at den skal ophæves.

9. ...

Ad § 2, nr. 22

Forordning af 30. maj 1828 Forordning om Adskilligt som i Henseende til Daaben bliver at iagttage, med senere ændringer, §§ 1-4, 7, 8, 13-18 (Dåbsforordningen)

Forskriften indeholder 19 paragraffer, men alene §§ 1-4, 7, 8, 13-18 foreslås bevaret.

Gr. Kongen er kommen i Erfaring om, hvorledes Fr. 27 Jul. 1771, tvertimod sin hensigt, jevnlig misbruges til utilbørlig Udsættelse med Børns Daab; hvorfor det er fundet uomgiængelig fornødent, at anordne passende Tvangsmidler mod de Forældre, der forsømme den Pligt, der baade efter Religionens og Statens Love paaligger den i saa Henseende. Endvidere har Kongen anseet det meest svarende til Daabens Væsen og Betydning, at den forettes paa de til Gudstienesten helligede Steder, og at Undtagelse derfra kun tilstædes i virkelige Nødvendigheds-Tilfælde. Saa har Han og fundet det hensigtsmæssigt, at give nærmere Bestemmelser angaaende nogle andre i Forbindelse dermed staaende Punkter. Thi befales: